

Over kerken, maar vooral over mensen

TEKST: BRAM DE GRAAF, BEELD: KRO-NCRV, ANP

***Petrus in het land* bezoekt iedere week een kerkgemeente in Nederland. Het programma gaat niet over de gemeenschap zelf, maar over de mensen en hun verhalen.**

Nederland kent zo'n 1500 protestantse kerkgemeenschappen. Elke zondag komen mensen hier samen en delen ze lief en leed met elkaar. In *Petrus in het land* vertellen ze hun verhalen. Het KRO-NCRV-programma bestaat sinds 2021. De omroep maakt het samen met de Protestantse Kerk in Nederland (PKN). Redacteur en regisseur Daniëlle Lok-Meijer is al sinds het begin betrokken bij *Petrus in het land*. "Eerst maakten we met de PKN het programma *Met hart en ziel*. Dat waren losse portretten, maar die misten een bedding. Zo ontstond het idee om een heel programma over kerkgemeenschappen te maken, waarin we aandacht besteden aan persoonlijke verhalen van leden en bezoekers."
In iedere aflevering bezoeken de makers een andere protestantse gemeente in Nederland. De kijkers ontmoeten voorgangers en gemeenteleden en zien hoe die hun geloof vormgeven. Iedere

uitzending eindigt met een bijzonder lied. Daarvoor reizen Daniëlle en haar collega's het hele land door op zoek naar nieuwe verhalen. Vooraf bellen ze met dominees om te vragen wat er speelt in hun gemeenschap en of er nog bijzondere activiteiten zijn. Ook vinden ze veel informatie op internet. "En soms besteden we aandacht aan een specifieke kerk omdat we het gewoon een mooi gebouw vinden."

Samen koken

In de allereerste uitzending was dat de Sint-Janskerk in Gouda. Met haar 72 gebrandschilderde ramen en 123 meter lengte een van de mooiste en grootste kerken van Nederland. Van daaruit kregen kijkers een inkijk in het leven van de plaatselijke gemeente. "Uiteindelijk gaat het programma toch vooral over de mensen. Gemeenteleden en buurtbewoners koken en eten vaak samen. Want eten verbindt. Daaronder zitten vaak mooie persoonlijke verhalen. Die verrassen en ontroeren me elke keer weer."
Die verhalen gaan bijvoorbeeld over rouw, eenzaamheid, vluchtelingen, liefde, de toekomst van de kerk of lhbtiq+-ers. Zo is een jongen die nog in transitie was Daniëlle altijd bijgebleven. "Hij voelde zich bij zijn oude gemeenschap, waarin hij als vrouw was opgegroeid, niet meer thuis en kwam op een nieuwe plek terecht. Daar kon hij eindelijk echt zichzelf zijn. Hij hield van zingen, en hij kon het ook heel goed, dus meldde hij zich aan voor het koor. Omdat hij een hoge stem had, werd hij sopraan. Door de medicijnen veranderde zijn stem gaandeweg; die werd steeds zwaarder. Nog even en hij zou bij de bassen terechtkomen. Ik vroeg de koorleden wat ze daarvan vonden. Veel van hen hadden daar helemaal niet bij stilgestaan, het leverde mooie antwoorden op. Het raakte ook de kijkers, want er kwamen veel reacties op. Mensen schreven dat ze het heel bemoedigend vonden."
Vaak hebben mensen die al jaren actief zijn niet door hoe bijzonder ze zijn. "Veel van hen zijn al hun hele leven lid van dezelfde gemeenschap en zijn daarin superactief. Zij vinden dat normaal, maar het zijn wel de mensen die de kar trekken. Zij zorgen ervoor dat de kerk elke week opengaat, dat de kerstboom er ieder jaar staat en dat de kaarsjes branden. Of ze komen wekelijks het gebouw poetsen zodat iedereen op zondag in schone banken kan zitten. Zonder deze, vaak oudere, mensen kan zo'n gemeenschap niet bestaan. Doordat we hen in het licht zetten, inspireren we ook andere gemeenteleden."

'**Petrus in het land** laat zien *wie we* zijn als samenleving'

Pauluskerk

Daarnaast hopen de makers nog veel meer mensen te inspireren. "Zonder kerken hebben we als samenleving echt een probleem, denk ik. Heel veel gemeentes zetten zich in voor de samenleving. Neem de Pauluskerk in Rotterdam: een plek waar dak- en thuislozen terechtkunnen voor onderdak en verzorging. Doordat *Petrus in het land* daar aandacht aan besteedt, zullen mensen op andere plekken misschien denken: hé, zoiets kunnen wij ook doen."
Afgelopen zomer filmde Daniëlle bij een gemeente die samenkomt in een school. "Ze hebben geen eigen gebouw, maar willen wel zichtbaar zijn. Daarom organiseren ze elk jaar een zomerfeest waar heel de buurt welkom is. Er zijn professionele workshops, er is muziek. Zo zijn ze benaderbaar en weet iedereen: er zit een kerk in onze wijk."
De kracht van het programma is dat het dicht bij de kijkers staat. De verhalen zijn heel herkenbaar en kijkers kunnen er een voorbeeld aan nemen, of ze nu gelovig zijn of niet. "Iets voor een ander doen hoeft niet groots en meeslepend te zijn. Iedereen kan boodschappen doen voor iemand die dat even nodig heeft. Het laat zien wie we zijn als samenleving. Ik werk niet voor niks al zo lang voor *Petrus in het land*: het geeft veel voldoening."

► **PETRUS IN HET LAND | NPO 2 | KRO-NCRV | 17.10**